

'Door dat geld van justitie kwamen mijn dromen uit'

DEN HAAG • Na Baantjer en commissaris Blauw, is er nu ook René Lancee. De oud-politiefchef van Schiermonnikoog en woordvoerder van Trots op Nederland publiceert komende maand zijn tweede historische oorlogsroman: *Frontzwijnen*. Daarmee verwezenlijkt Lancee, ooit valselijk aan de schandpaal genageld voor een zwaar vergrijp, een zoveelste droom. Nu de politiek nog.

JUDITH BOER

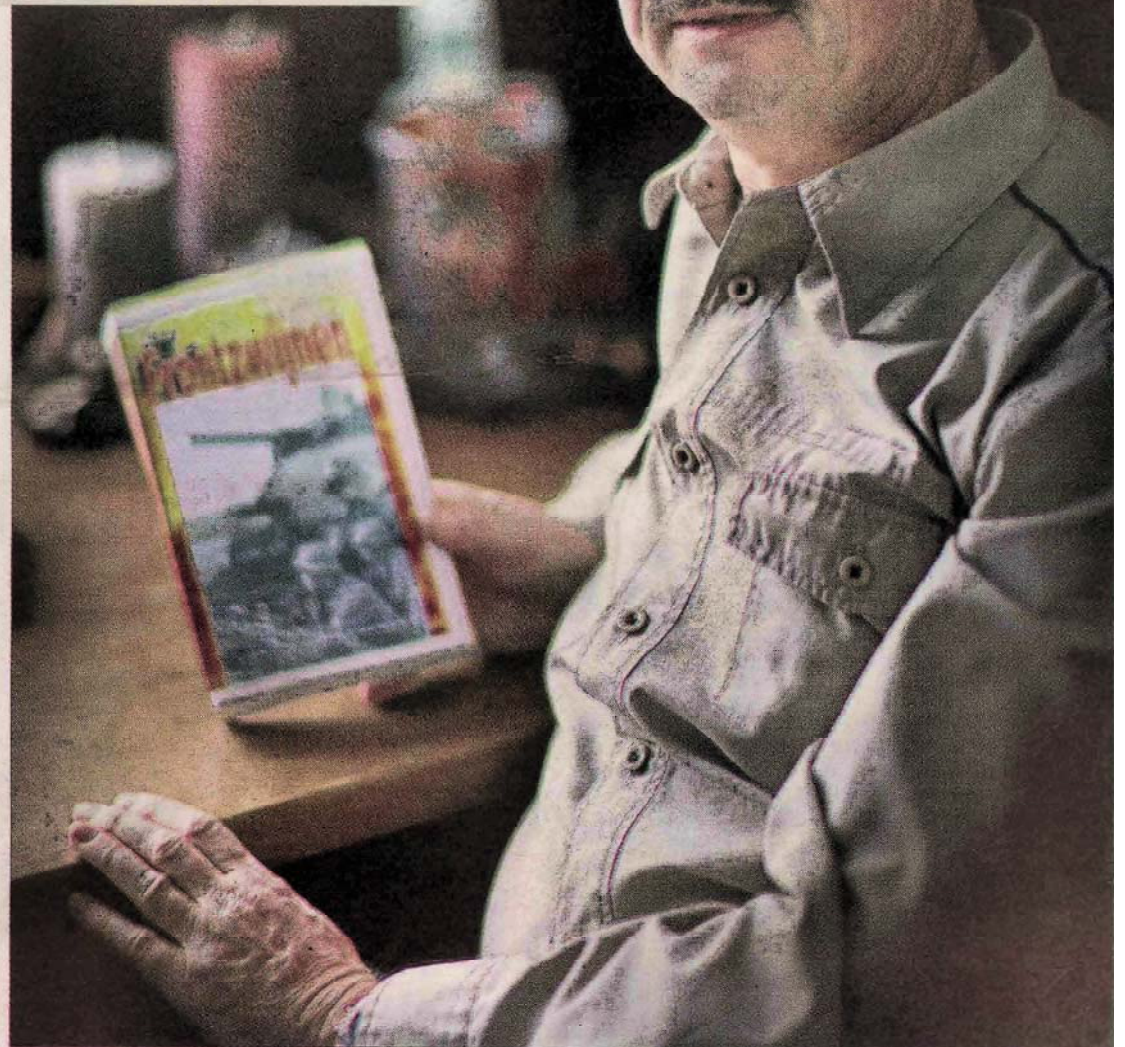
Met een 'luxe' gevoel gaat Lancee het jaar 2010 in. Na een ziekbed van twee maanden - hij had een infectie aan zijn longen - kan hij eindelijk zijn werk als woordvoerder voor Trots op Nederland (TON) van Rita Verdonk weer oppakken. Misschien leuker nog is de lancering van zijn roman. Het tweede deel van een serie historische romans over vijf jonge, Duitse soldaten die tijdens WOII moeten vechten aan het Oostfront.

Het is een rare wending van het lot. De voormalige politiefchef van Schiermonnikoog die dertien jaar geleden nationale bekendheid verwierf door valse beschuldigingen van incest, verwezenlijkt nu mede dankzij die affaire zijn dromen.

Als kleine jongen wil Lancee (58) al boeken schrijven. Als de staat hem in 1999 naast volledig eerherstel een schadebedrag van 1,2 miljoen gulden uitkeert, staat niets hem meer in de weg. „Ik was ineens een vrij man. Mijn vrouw en ik besloten het huis te verkopen en onze dromen te verwezenlijken.”

Het stel vertrekt naar het buitenland. Na een omzwerving via Spanje settelen ze zich in Oostenrijk waar een van hun dochters woont. „Uitzicht over de bergen en de skipistes. Een huis met een lap grond van 6500 vierkante meter dat minder kost dan een flat hier. En heel veel rust.” somt Lancee de voordelen op.

Zijn debuut *Nederland Beter*, over misstanden in Nederland, verschijnt al snel. Gevolgd door *Kanonenvoets*, het eerste deel van zijn his-

Als kleine jongen wil René Lancee (58) al boeken schrijven. Als de staat hem in 1999 naast volledig eerherstel een schadebedrag van 1,2 miljoen gulden uitkeert, staat niets hem meer in de weg. FOTO FRANK JANSEN

torische oorlogsserie, waarin hij zijn liefde voor militaire strategieën, veldslagen en Oost-Europa bundelt. Minstens twee delen wil hij nog schrijven, net als een boek over piraterij en indianen.

Wanneer is de vraag. Ruim een jaar geleden verruilt hij de Oostenrijkse rust voor onbepaalde tijd voor een flat in Rijswijk. Met dank aan zijn echtgenote. Overtuigd van het idee dat haar man 'wat voor Nederland kan doen' stuurt zij zijn eerste boek naar Rita Verdonk. Na een ontmoeting volgen wat 'adviserende klussen'. Als woordvoerder Kay van der Linde zich gedwongen voelt op te stappen, vraagt Verdonk Lancee de baan over te nemen. Hun oplosingen voor het land lopen 'synchroon', verklaart hij haar keuze. En Verdonk wilde geen ja-klapper

naast zich. „Wij hebben allebei een uitgesproken mening die nog wel eens verschilt. Maar na afloop drinken we altijd een glas wijn.”

Wennen was het wel, geeft hij toe. „Ineens kwam ik in een heel andere wereld. Dat viel niet mee. Nu begint het leuk te worden. Ik krijg de dingen door, snap hoe afspraken lopen en deeltjes worden gesloten.”

GEHEIMHOUDING

Afgaande op de peilingen - TON staat op nul zetels - is Lancee geen lang politiek leven gegund. „We staan er niet geweldig voor nee.” Het maakt het niet makkelijker dat de partij onder een vergrootglas ligt, vindt hij. De jongste rel ontstond nadat oud-bestuurders uit de school klachten over verplichte geheimhoudingsverklaringen die Verdonk par-

tijgenoten laat ondertekenen. Wie een boekje open doet over de partij, riskeert een boete van duizend euro. „Ik heb ook zo'n verklaring getekend. Daar is niets vreemds aan. In het bedrijfsleven gebeurt het ook.”

Lancee gelooft in het bestaansrecht van Verdonk. Het liefst gaat hij voor TON de Tweede Kamer in. Blijkt het politiek avontuur na de verkiezingen in mei 2011 ten einde, dan keert hij net zo lief terug naar Oostenrijk. Een vlucht is dat zeker niet, bezweert hij. „Ik ben nooit weggegaan omdat ik een hekel heb aan Nederland. Net zomin als ik ben teruggekomen om oude rekeningen te vereffenen. De zaak-Lancee is een deel van mijn leven, maar voor mij is de kous nu af. Ik word er nooit meer op aangesproken. Iedereen weet ook dat er niets aan de hand was.”